

Nr 211

Av herr **Antby m. fl.**, om undantagande av visst vedbränsle från beskattning som naturaförmån.

(Lika lydande med motion nr 254 i Första kammaren)

Frågan om ungskogens vård är med all rätt numera föremål för stor uppmärksamhet. Det är stora värden som i detta avseende ligger under skogsägarnas vård, och vikten av bästa möjliga skötsel blir alltmera påtaglig. Av största intresse är härvidlag att all möjlig stimulans ges åt skogsägarna för en rationell skötsel av ungskogen. Den tid som en skogsägare använder för röjning i ungskog ger som bekant inte någon omedelbar ekonomisk utdelning. Rotvärdet är lika med noll, och det vedbränsle som utvinnes täcker i regel ej arbetskostnaderna. Det synes under dessa förhållanden orimligt, att en jordbrukare vid sin självdeklaration har att upptaga värdet av röjningsvirket från egen skog, vilket användes till uppvärmning av den egna bostaden, som inkomst. Den villaägare eller annan, som hjälper en skogsägare med röjning och som ersättning får behålla röjningsbränslet, brukar ej taxeras för denna förmån. Detta förhållande leder till den orimliga konsekvensen, att den som genom röjning i en annan persons skog skaffar sig en »naturaförmån» i beskattningshänseende blir mer gynnad än den som röjer i egen skog. Det vore enligt vår mening konsekvent att båda kategorierna behandlades lika.

Med anledning av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagens måtte besluta att vedbränsle som utvinnes genom röjning och förbrukas i egen bostad ej skall betraktas som beskattningsbar naturaförmån.

Stockholm den 25 januari 1961

Sven Antby

Arvid Nilsson
i Lönsboda

Elias Jönsson
i Ingemarsgården